

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

at det i visse Tilfælde kan være nødvendigt at være udemokratisk selv i et demokratisk Samfund som vort.

Det ærede Medlem Hr. Bouet sagde, at det var særlig København, der trak Ungdommen til sig. Det er vel nok i nogen Grad rigtigt, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at jeg paa mine Farter rundt omkring i Landet som Boligminister for at studere Byggesæt og se, hvordan det foregaar derude, har mødt nøjagtig de samme Synspunkter og Besværinger fra Borgmestre og Byraad. Det gælder ogsaa Købstæderne. Omegnens unge — og for den Sags Skyld ogsaa andre — trækker ind til Provinsbyerne. At København trækker noget mere, er vel nok rigtigt, men det er i øvrigt blot Tallene, Dimensionerne, der bliver større herinde; ellers har de ude i Købstæderne, som sagt, det samme Problem, blot i den Form, at det er Købstæderne, de unge søger ind til. Det er jo ogsaa der, Uddannelsesmulighederne og Erhvervsmulighederne er.

Det ærede Medlem Hr. Bouet talte om de unge i Jernbanevognene og paa Trappegangene. Den Ungdom kommer ikke i Betragtning i Forbindelse med denne Lovgivning. Det er den Ungdom, som i Virkeligheden ikke ønsker at komme ind under ordnede Forhold, og den kan ikke melde sig i Kraft af denne Lovgivning og søge Værelse, hvad den sikkert heller ikke vil gøre, for i saa Fald havde den søgt ud paa Herbergerne. Det ærede Medlem Hr. Bouet ved sikkert som Raadmand, at der f. Eks. ude paa Sundholm, paa Herberget dér, bor en hel Del Arbejdere, som har fast Arbejde, men indordner sig under Herbergeringsvilkårene, fordi de ikke kan faa Værelse. Det glemte det ærede Medlem Hr. Bouet at nævne — jeg tror nok, det ærede Medlem er klar over det.

Hvad det angaar, at de unge maa bo, hvor man anviser dem Værelse, vil jeg sige, at det maa de i al Almindelighed, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at i Lovforslagets § 7, Stk. 6, hedder det:

„Ved Afgørelsen af, hvilket ledigt Værelse Udvalget skal anvise den værelsesøgende, skal Udvalget tage Hensyn til dennes berettigede Interesser i at faa Bopæl i et bestemt Kvarter.“

Denne Bestemmelse er jeg gaaet meget stærkt ind for, for der kan tænkes det Tilfælde — maaske flere, ja, maaske mange —, at den unge her i Byen har no-

gen Familie, hos hvem vedkommende skal spise, og som han eller hun gerne vil være i nær Berøring med; hvis denne Familie bor paa Amager, vil der jo ikke være megen Mening i at sende den paagældende unge helt ud til Søllerød. Man maa ogsaa tage en lille Smule Hensyn til de unge; det er ikke nok at tage Hensyn til dem, der skal leje ud.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Bouet i, at man ikke behøver at være Professor for at fremsætte et Lovforslag som dette. Det har jeg heller ikke paaberaabt mig at være, men der er kun to Udveje, naar man skal klare sig igennem den nuværende Boligmisère. Den ene er at bygge planmæssigt og bygge færdigt. Det, der skete tidligere, var ganske simpelt, at man satte alt for meget Byggeri i Gang, og Murerne gik fra det ene Stillads til det andet uden at faa noget færdigt. Det, jeg gør Forsøg paa, er at faa den rigtige Rytme ind i Byggeriet, at faa det færdigt, man paabegynder, og saa først sætte noget nyt i Gang. Det tror jeg, vi allerede er rigtig godt i Gang med, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Mulighederne er begrænsede, ikke alene af Materialer, men i Virkeligheden i endnu højere Grad af Arbejdskraft. Forholdet er jo det, at der i Dag ikke findes ledige Murere og bogstaveligt talt heller ikke Tømrere eller Snedkere. Derfor vil Muligheden for at bygge sig ud af den nuværende Bolignød være begrænset, og derfor vil der gaa et Stykke Tid inden det er muligt, og naar dette er rigtigt, saa er der ikke andet at gøre, selv om det er ubehageligt, ogsaa for mig, end at forsøge paa at fordele den forhaandenværende Boligmasse bedst muligt.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at der efter dette Forslag ogsaa skulde kunne gives Mulighed for at hjælpe de unge, de nygifte eller dem, der vil gifte sig; for hvis man har 4 overtallige Værelser og faar et ungt Ægtepar ind, har det unge Ægtepar den samme Ret som alle andre Ægtepar til at have et Værelse for hver Person og 2 overskydende, saa dette Forslag skulde altsaa ogsaa i nogen Grad kunne hjælpe de unge, der vil gifte sig eller er blevet gift.

Naar det ærede Medlem Hr. Bouet var inde paa Spørgsmaalet om Ungdomskollegierne, vil jeg sige: ja, det er udmærket, jeg vil ogsaa gerne være med til at støtte dette Kollegiebyggeri, men saa brister samtidig Logikken for det ærede Medlem Hr. Bouet, for dermed anerkender han i Virkeligheden, at det er nødvendigt at bygge for de unge, som altsaa mangler